



מ"ת 3206/09/18 - מדינת ישראל נגד אלדור אדרי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

מ"ת 3206-09-18 מדינת ישראל נ' אדרי(עציר)
תיק חיצוני: 415764/2018

בפני	השופט אבישי קאופמן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אלדור אדרי (עציר)
החלטה	

המשיב נעצר ביום 16.9 בשעת לילה מאוחרת, הוגש נגדו כתב אישום בגין נהיגה בזמן פסילה ובקשה למעצר עד תום ההליכים, היא הבקשה דנן.

אין במקרה זה מחלוקת בדבר הראיות לכאורה כנגד המשיב, כפי שאישר סנגורו בדיון מיום 17.9, הגם שהמשיב הכחיש בחקירתו במשטרה את המיוחס לו, וטען כי לא נהג כלל ברכב אותו יום. בדיון אתמול לעומת זאת, כבר חזר בו למעשה המשיב מטענתו, וקיבל אחריות למעשיו.

מתברר כי לא רק שהמשיב נהג בזמן פסילה שהוטלה עליו, וכאשר רשיון הנהיגה שלו אינו תקף, הוא עשה זאת תוך שהוא מפר את תנאי השחרור שהוטלו עליו בתיק 3546-08-18, שם שוחרר בתנאים מגבילים של מעצר בית לילי בין השעות 24:00 עד 06:00, וזאת כאשר נמצא נוהג בשעה 1:40 לפנות בוקר.

יתרה מכך, מתברר כי במסגרת תיק המעצר הנוסף חויב המשיב בהפקדת ערבות צד ג' של חברו מוראד דרובי, ערבות שמעולם לא נחתמה.

בעניינו של המשיב התקבל תסקיר מעצר הקובע כי המסוכנות העולה ממנו הינה בינונית-נמוכה. שירות המבחן מצא כי מעצרו של המשיב, לראשונה בחייו, מהווה עבורו חוויה מטלטלת, וכי ניתן להסתפק בחלופה שהוצעה, פיקוח בידי שני חבריו, כמאיינת את המסוכנות במקרה דנן.

כפי שכבר נפסק לא אחת, מבין עילות המעצר שבסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -מעצרים), הרלוונטית במקרה דנן של נהיגה בזמן פסילה, ובמיוחד במקרה של עבירה חוזרת לכאורה, היא קיומו של חשש כי המשיב יסכן את בטחון הציבור אם לא ייעצר.



עם זאת, היסוּכּן לציבור מצד המשיב במקרה זה הוא אֶךְ בנהיגה, כֶּךְ שבדרך כלל ניתן לאיין את המסוכנות בחלופה ראויה, ו"להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה".

בטרם אדון בטענות הצדדים בתיק דנן, ראיתי לנכון להעיר אודות התנהלות המבקשת, אשר מלכתחילה בחרה שלא ללכת בדרך המלך, כפי שנקבעה בפסיקה, ולהגיש בקשה לעיון חוזר בתיק המעצר הקודם בגין הפרת תנאי השחרור, ואף הוסיפה על כך וסירבה להצהיר בדיון בפניי כי אם ישוחרר המשיב על ידי לא תגיש בקשה למעצרו בתיק האחר. סבורני כי התנהגות מעין זו, של "שמירה על כל האפשרויות" אינה ראויה מצד כל בעל דין, ושבעתיים אינה ראויה כאשר הגוף הרלוונטי הוא המדינה עצמה. בטוחני כי אם תחלוק המשיבה על החלטתי דנן, תפעל כחוק להשיג עליה בפני ערכאת הערעור ולא בדרך של הגשת בקשה למעצר המשיב בפני מותב אחר.

לגופו של עניין, וכאמור לעיל, המדובר במי שחזר לכאורה על העבירה של נהיגה בפסילה פעמיים בתוך זמן קצר, כאשר העבירה דנן מבוצעת כחודש ימים לאחר ששוחרר ממעצר בגין עבירה דומה קודמת. יתרה מכך, המשיב הגדיל לעשות, ביצע את העבירה תוך הפרת תנאי השחרור בהחלטה הקודמת בכך שלא שהה בביתו בשעות בהן חויב לכך בידי בית המשפט. יותר מזה, התברר כי המשיב לא דאג למלא אחרי תנאי השחרור גם בכל הקשור להחתמת ערב צד שלישי.

ב"כ הבקשת סבור כי לא ניתן לאשר את הערב מר דרובי לאחר שלא חתם על הערבות בפעם הקודמת, ומר דרובי הסביר כי מעולם לא נדרש לכך ולא ידע כי נקבע כערב בהחלטת בית המשפט. בין אם מר דרובי סירב לחתום על הערבות ובין אם המשיב מעולם לא טרח לבקש ממר דרובי לחתום עליה, סבורני כי עובדה זו הינה בעייתית ומעוררת קושי ממשי בשחרורו של המשיב לפיקוחו של מר דרובי, בשל חוסר אמון במפקח או חמור מכך, במשיב עצמו.

אינני מתעלם מתסקירו של שירות המבחן אשר מצא את החלופה כראויה, ואינני מתעלם אף מדבריו של המשיב עצמו בדיון בפניי בדבר החווייה שבמעצר ובדבר נטילת אחריות על מעשיו. בנסיבות אלה, סבורני כי האיזון הנכון בין הצורך בהגנה על הציבור ובין הצורך בהגבלה פחותה על חירותו של המשיב יהיה בהעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, בתוספת למפקחים אשר נבחנו בידי שירות המבחן.

אשר על כן אני מורה על הכנת דוח היתכנות לפיקוח אלקטרוני בדירת המשיב בעוספיה, השייכת למשפחת רוחאנא, משפחתו של אחד המפקחים.

אני קובע את המשך הדיון, לאחר קבלת הדוח כאמור **ליום 22.10 בשעה 12**. היחידה לפיקוח אלקטרוני מתבקשת להשלים את הבדיקה עד מועד זה, וזאת לנוכח היעדרותי מבית המשפט לאחריו, ובכדי למנוע את הצורך בדחייה ממושכת במהלכה יוותר המשיב במעצר.

ניתנה היום, 1818 אוקטובר 2018, במעמד המשיב, בא-כוחו, עו"ד ח'ורי וב"כ המבקשת רנ"ג בטי עובד.

